

Funktionslivet. Dersom en Mand, der har taget dansk juridisk Examen og ikke har faaet bedste Karakter, men med udmærket Dydighed har udført Forretninger som Fuldmægtig i længere Tid, bliver indstillet til Konstitution sammen med en anden, som aldrig har været Fuldmægtig, men har „Bekvem“ til sin Examen, og som maaskee er mere ubekvem til en saadan Post end den, der er erklæret ubekvem dertil, saa skal dog den anden vælges til at beklæde Retten. Ligeledes forekommer det mig, at det at have været Prokurator i flere Aar burde give en fortrinlig Ret til Ansættelse i Retsembeder.

Jeg gaaer nu over til at spørge den ærede Justitsminister, om han har noget Bæsentligt imod den Beregning, jeg her har lagt til Grund for den Oversigt; jeg har søgt at gjøre mig selv. Der er 46 Retsbetjente. Har den ærede Justitsminister tænkt, at de skulle have en højere Løn som Gjennemsnit — de begynde med en lavere Løn og stige med Aarene — end 1800 Rdlr.? Dersom de ikke faae en højere Løn end 1800 Rdlr., saa vil den hele Sum til deres Lønning blive 82 à 83,000 Rdlr. Politimestrene ere derimod en heel ny Kategori af Embedsmænd; der har jeg ikke Noget at støtte mig til. Jeg har antaget, at efter de Forhold, hvori vi ellers befinde os, en Gjennemsnitsgage af 1200 Rdlr. for denne Klasse af Embedsmænd, maatte være tilstrækkelig; saaledes at de begynde med en Gage, der svarer til den højeste Fuldmægtiggage i Ministerierne, og saa stige til i det Høieste 15 à 1600 Rdlr. Jeg veed ikke, om dette maatte findes fyldestgjørende. Tager jeg saaledes Antallet 46 à 1200 Rdlr., saa vil det udgjøre 54,200 Rdlr. Udgifterne til Betjente ere i Lovudkastet opførte til 112,000 Rdl. I Alt dette er der ikke medregnet Lønnen til Kontorbetjente, og hvad der hører til Kontorhold i det Hele. Dette udgjør altsaa tilsammen c. 250,000 Rdlr. Jeg vil ikke sige, at jeg finder denne Sum saa overdreven, men jeg vilde meget gjerne have bekræftet af den ærede Justitsminister, at han

ogsaa havde tænkt sig, at man med disse Summer kunde bringe disse to Love i Udførelse og indskrænke sig omtrent dertil. Det vilde være en stor Støtte for det hele Systems Gjennemførelse, naar man vidste, at man kunde blive indenfor en saadan Udgiftsgrænse. See vi nu hen til, hvad vi egentlig have at raade over for at føre hele Retsvæsenet igjennem, naar vi ikke skulle komme til større Udgifter, — under Forudsætning af, at det nærværende Sportelvæsen bliver staaende; bliver det ikke staaende, maa det erstattes ved andre Afgifter — saa bliver det, foruden de c. 200,000 Rdl. til Kontorudgifter, en Sum 428,000 Rdl.; trækkes herfra disse 250,000 Rdl., som den nye Ordning efter min Beregning vil koste, saa bliver der altsaa paa denne Maade tilbage hundrede og nogle og halvfjerdsindstyve Tusinde Rigsdaler til Gjennemførelse af Rævningsloven. Jeg veed ikke, om den ærede Justitsminister — Lovudkastet om Rævninger er saa gammelt, at der jo vel kan have været Tid til at regne dette efter — nogeninde har gennemregnet, hvad han troer, at denne Løvs Gjennemførelse vil koste. Det var med Hensyn til disse Synspunkter jeg vilde tillade mig at anmode den ærede Justitsminister om at skaffe os Oplysninger.

Justitsministeren: Hvad der let vil kunne sætte mig i Forlegenhed, er ganske vist den store Mængde Synspunkter og Spørgsmaal, som den ærede sidste Taler saa ganske pludselig er fremkommen med; navnlig i finantziel Henseende. Hvad jeg først skal gaae ind paa, skal dog ikke være, hvad der staaer i Forbindelse med de af ham opstillede Beregninger, men jeg kommer til at gjøre Begyndelsen med de Grundsætninger, som det synes, at den ærede Rigsdagsmand er tilbøjelig til at følge ved sine Lovfortolkninger, forsaavidt der er Spørgsmaal om at reise Indvendinger mod de Lovudkast, som der her nærmest er Tale om. Den Mærkelighed ved hans Fortolkning, som det maaskee kan falde mig vanskeligt nok